

[Henry Christensen.]

Når jeg nu nævner disse tal, gør jeg det for at afbalancere diskussionen noget. Jeg står også og tænker på, at jeg somme tider har hørt socialdemokratiske statsministre, dengang Danmark havde sådanne, fra denne talerstol forklare med mindre gode tal, hvor fremragende det gik landet: Er det et fattigt land? Er det et land, hvis regering man kan tillade sig at skælde ud på osv? Det er, som om man helt har glemt, hvordan man fremstillede sagerne, dengang man var i regering.

Jo, siger hr. Per Hækkerup, vi kan ikke forhandle disse ting med en regering, vi ikke har tillid til. Det lyder naturligvis alvorligt. Jeg har fået det indtryk af de socialdemokratiske taler under de politiske debatter her i tinget, lige siden vi havde folketingsvalget og fik en ny regering, at nu havde vi fået en regering, som socialdemokratiet ikke havde tillid til. Vel, hvis det er den socialdemokratiske opfattelse, at man ikke kan forhandle med en regering, man ikke har tillid til, og socialdemokratiet gør gældende, at de ikke har tillid til denne regering, så har vi naturligvis en forklaring på, hvorfor der ikke kan blive et bredere samarbejde her i folketinget. Jeg beklager det. Jeg har befundet mig i situationer, hvor vi havde en regering, som jeg ikke havde tillid til, jeg havde nok den samme grad af mistillid, som hr. Per Hækkerup og hr. J. O. Krag har til den nuværende, men jeg indtog ikke det standpunkt, at der alligevel ikke kunne forhandles selv om de centrale, alvorlige økonomiske spørgsmål. Det er ganske interessant at bemærke, at socialdemokratiet siger, at man af princip ikke kan realitetsforhandle de alvorlige økonomiske spørgsmål med en regering, man ikke har tillid til. Det er værd at have denne udtalelse i erindring også for en eventuel fremtids skyld. Jeg ved ikke, hvor klogt det var af hr. Per Hækkerup at formulere dette grundlæggende synspunkt nu.

Det, som er et fundamentalt problem her i Danmark, er, at til trods for, at vi har haft den kolossale ekspansion i vor økonomi, er det samlede forbrug i erhvervene, det offentlige forbrug og borgernes forbrug steget endnu mere med det resultat, at vi, efter i 1968 at have haft en vis nedgang i vort betalingsbalanceunderskud, i 1969 fik det hid-

til største betalingsbalanceunderskud, på godt 3 milliarder kr., og vi har i første kvartal af 1970 haft et betalingsbalanceunderskud, der var større, end det var i det første kvartal af 1969. Når hr. Per Hækkerup spørger om begrundelsen for at drøfte Danmarks økonomiske problemer nu, må jeg sige, at disse tal er for mig tilstrækkelig begrundelse for, at en ansvarlig regering og ethvert ansvarligt parti her i tinget måtte være stærkt optaget af at overveje denne fundamentale problematik.

Vi ved, at vi er nødt til at skulle have en bedre balance, der fører til en neddæmpning af betalingsbalanceunderskuddet. Det er forudsætningen for, at Danmark kan bevare sin økonomiske frihed og uafhængighed. England er eller har været et eksempel på, hvordan det kan gå, hvis man ikke får en sådan bedre balance.

Det er for det andet forudsætningen for, at vi kan have fornøden tillid til, at beskæftigelsen kan fastholdes i det lange løb. Er det da ikke to afgørende formål, som man i langt højere grad skulle kunne tale sig til rette om end tale sig fra?

Man fik en fremstilling af den hidtil førte politik i hr. Per Hækkerups gengivelse. Jeg skal ikke gå ind på hele denne fortid. Jeg mener, at hr. Per Hækkerup helt glemte at tage begrundelserne for de forskellige økonomisk-politiske midler, der netop må være tilpasset den skiftende udvikling, i betragtning.

Jeg vil gerne sige én ting. Jeg vil gerne sige, at man kan nok, når man ser tilbage, rejse spørgsmålet, om vi lempede kredit- eller pengepolitikken for stærkt i 1968. Ingen er jo i tvivl om, hvorfor man lempede, som man gjorde. Man gjorde det, fordi vi dengang, fra slutningen af 1967 til ind i 1968, havde en situation, der var udtryk for en betydelig, foruroligende, voksende arbejdsløshed.

Det var denne regerings, det var de tre regeringspartiers absolutte vilje, at man ikke ville bekæmpe Danmarks fundamentale økonomiske problemer gennem arbejdsløshed. Man lagde afgørende vægt på netop at skabe et sådant grundlag, at beskæftigelsen kunne genoprettes. Man kan sige til os i dag: Det lagde I for megen vægt på, I overvurderede risikoen ved arbejdsløshedens udvikling igennem 1968. Men jeg vil gerne